

نخستین صعود زمستانی قله دوخواهران از یال شمالی

تاریخ اجرا: ۱۶ و ۱۷ اسفند ماه ۹۸

نفرات: مجید ملک محمدی. مهدی احمدی

منطقه: نمارستاق

ارتفاع شروع کار: ۱۸۰۰ متر پارکینگ نمارستاق

کل ارتفاع صعود شده: ۳۲۴۰ متر

مسافت پیموده شده: ۴۶ کیلومتر نمار به نمار

استارت و پایان برنامه: روستای نمارستاق آمل

مسیر صعود: نمارستاق. دشت دریوک. دشت لهر. گردنه سه سنگ. دشت سیاهرود. یال شمالی مخروطی. گردنه تخت برفی. قله دوخواهران.

وضعیت آب و هوا: آفتابی. نیمه ابری

وضعیت آب: آب خوبی در دشت‌های دریوک، لرا، سیاهرود با وجود حجم برف بالا وجود داشت.

وضعیت آنتن: خیلی خیلی ضعیف

سرپرست برنامه: مجید ملک محمدی

شرح گزارش: ملک محمدی

خطالراس ۳۰ کیلومتری شرقی غربی دوخواهرون در منتهی الیه شمالی دشت لار در منطقه نمارستاق از استان مازندران و بخشی از رشته کوه‌های البرز مرکزی محسوب می‌شود.

دو خواهران به شکل ۲ مخروط «دو قلبی شکل» است که در دوردست‌ترین نقطه البرز مرکزی جای گرفته است. این قله در امتداد خطالراسیست که شرق آن بعد از قتل: مخروط‌سار، سه سنگ و وارو به رودخانه سه سنگ ختم می‌شود و ادامه آن به یال شمال غربی قله دماوند یعنی یال سرداغ وصل است که به نوعی تنها یال جدا شده از دماوند محسوب می‌شود.

همسایگان غربی این قله عبارتند از: کهو - تخت خرس و چپکرو.

خطالراس هفت سران لار و قله مشهور شکرآقاس و ناظر در شمال این قله قرار گرفته اند و از طریق قله کهو قابل صعودند.

از چهار مسیر می‌توان این قله را صعود کرد:

۱- مسیر خطالراس غرب به شرق و بالعکس (چپکرو - ورارو)

برای رسیدن به این مسیر میتوان از دشت لار به سرخک و گردنه قو رسید و خط را پیمایش کرد تا گوسفند سرای چشمه کلوم و بالعکس

۲- مسیر نمارستاق به دشت دریوک و سیاهرود و در ادامه گردنه تخت برفی و صعود قله. که این مسیر مسافت طولانی داشته.

۳- مسیر گردنه دیو آسیاب (مسیر جنوبی قله) به رودخانه دیو آسیاب که مسیری کوتاه و شن اسکی بوده و ارزش صعودی چندانی ندارد.

۴- مسیر خطالراس هفت سران به تخت خرس و در ادامه صعود قله. که این مسیر سنگی بوده و مسافت طولانی دارد.

دوخواهران‌ها حد فاصل قله ناقوس (مخروط‌سار) قرار دارند. درگیری فراوان سنگ‌ها صخره‌ها و چند برج با قله‌های سفید رنگ و پر خطری در مسیر آن قرار دارند. در گردنه بین ناقوس و دوخواهران‌ها محل کمپ یافت می‌شود. بر روی قله یک نبشی آهنی سرگردان است. چکادش یک کاسه کوچک دارد. ترکیب سنگ‌های قله آهکی است. مسیر غربی آن تند است. و شرقی آن شن اسکی کوتاه با شیب ۳۵ درجه با دوپاکوب بز رو و یک پاکوب مستقیم که از گردنه بین دوخواهران به غربی راه کوتاه تر و روان تر است.

قلل دوخواهران از طرف جنوب با شیب صخره ایی با ترکیب دیواره به قعر رودخانه دیو آسیاب می‌رود. میانه دو خواهران‌ها تیغه ایی که به گردنه ایی به طرف مخروط‌سار می‌رود.

شرح گزارش

هدف از نوشتن گزارش‌هایم فقط رفت و آمد و عملکرد تیم در منطقه نیست. چرا که از نوشتن گزارش هم لذت می‌برم و هم دوست دارم دیگران از اهداف بلند مدت‌م آشنا شوند و قسمتی نیز آشنائی با منطقه و اجرای صعودهای شاخص هست.

امسال صعودهای خوبی را تجربه کردیم. یکی از این صعودها تلاشی فوق العاده در دی ماه اخیر در منطقه نمارستاق برای صعود دوخواهران بود که به دلیل کمبود وقت برنامه ناتمام ماند. تمامی نفرات از این تلاش خرسند بودند و امیدوار به تلاشی دوباره بودن.

گذشت و گذشت و برنامه خطالراس کل خوسون به سکنو را اجرا کردیم. بعد این برنامه به فکر تلاشی دوباره به قله دوخواهران شدم.

در اوضاعی که ویروس کرونا شرایط سختی را کشور ایجاد کرده بود و رفتن ما نقطه نظرانی به همراه داشت. که رفتن شما مسئولیت اجتماعی را زیر سوال میبرد. در این قسمت باید جواب بدهم که رفتن ما در منطقه ایی خلوت و بدون پناهگاه و خالی از سکنه بود و شک و ابهام را برطرف میکرد.

زمان خیلی خوبی پیش رو ما بود. تعطیلی ولادت حضرت علی (ع) که یکشنبه بود و میتوانستیم جمعه و شنبه را هم اضافه کنیم و یک برنامه ماندگار را اجرا کنیم.

از طرفی نزدیک سال جدید بودیم و مشکلات زیادی برای همگی اعضا تیم بود و فقط مهدی احمدی با بنده همراه شدند. نفری که توانمندی او را بارها دیده بودم و بدون شک میدانستم از پس کار برخواهد آمد..

جمعه ۱۶ اسفند ماه

ساعت ۴ صبح روز جمعه تهران را به سمت نمارستاق ترک کردیم. بارش های هفته پیش منطقه البرز راسفید پوش کرده بود. از امام زاده هاشم که عبور میکردیم. حس میکردم منطقه دوخواهران چه خواهد بود. ساعت ۷:۳۰ به روستای نمارستاق رسیدیم. جاده پارکینگ نمار برف یخ زده ایی وجود داشت و ما به پارکینگ نرسیدیم. ماشین را در همان جا پارک کردیم. و پس از آماده شدن ساعت ۸:۳۰ استارت را آغاز کردیم. برف خوبی در منطقه وجود داشت. پاکوبی در مسیر قرار داشت. خوشحال بودیم که ای جان این پاکوب کار ما را آسان خواهد کرد و حداقل تا گردنه سه سنگ از برف کوبی خبری نخواهد بود. ولی همه زهی خیال باطل بود. و این ردپا پاکوب شکارچیان داخل منطقه بود. که فقط تا دشت دریوک رفته بودن ردپای چندین سگ هم همراه آن بود.

به دشت زیبای دریوک رسیدیم.. هیچ نقطه سیاهی در دشت دیده نمیشد. دشت مملو از برف بود که شکوه و عظمت خاصی را نشان میداد. اول صبح بود و برف یخ زده بود. اوایل مسیر را با سرعت خوبی پیش میرفتیم. اینبار به دلیل روشنایی روز به راحتی از رودخانه عبور کردیم.

(دشت دریوک مسیر صعود چندین قله شاخص در البرز میباشد. و روی دشت به سمت راست مسیر صعود قله ناظر بزرگ و سمت چپ دره به سمت قله کهن و سمت آبشار دریوک و شمال این مسیر قله تاج کوه میباشد).

پس از رسیدن به چشمه اشلت که چشمه ایی معدنی و گوگردی میباشد به سمت دیواره و آبشار آستانه گُر رهسپار شدیم. در مسیر گله ایی گراز دیدیم. فکر میکردیم که آنها ما را دیده اند. در طی مسیر بودیم که درست روبه روی ما قرار گرفتن. چشم توچشم شدیم ولی انگار نگاه ما برنده تر بود و همگی پایه فرار گذاشتن.

به آبشار آستانه گُر رسیدیم. و چندی استراحت کردیم و تنقلات میل کردیم. با رسیدن به دشت لرا که از حجم برفی زیادی پوشیده شده بود. نگاهی به گردنه سه سنگ انداختیم. ای وای گفتیم و راهی مسیر شدیم. مسیری که باید

دو نفره برف کوبی میکردیم. آفتاب تندی میتابید و برف کامل شل و آب دار شده بود. این موضوع برف کوبی را برای ما سخت میکرد.

فکر میکردیم که ساعت ۱۷ به گردنه و یا دشت سیاهرود برسیم. که میسر نشد. مسیر تابستانه رسیدن به گردنه سه سنگ به شدت بهمین خیز بود و حجم برف داخل دره ترسی را در دل ما انداخته بود. کمی که از دشت بالا رفتیم. مسیر را به سمت قله لرا بالا رفتیم. و تا نزدیکی دیواره های سنگی لرا پیش رفتیم و این مسیر را به سمت گردنه سه سنگ تراورس کردیم. خوبی اینکار این بود که حداقل حجم برف کمتری وجود داشت و بهمین اگر تیم را تهدید میکرد شدت کمتری داشت.

حجم برف سرعت ما را کند کرده بود. خوب پیش رفته بودیم ولی رسیدن به گردنه با این حجم برف برای ما میسر نبود. و اگر میرسیدیم. انرژی زیادی از ما میگرفت و صعود فردا را مختل میکرد. تصمیم به برپا کردن کمپ کردیم. در قسمتی که مسیر بهمین خیز نبود و تقریباً چاله بود چادر را زدیم. دور چادر را بلوکچین کردیم. اینکار از شدت برخورد باد به دیواره های چادر جلوگیری میکرد.

تصمیم خوبی گرفتیم. و قبل تاریک شدن هوا به داخل چادر رفتیم و وقت خوبی برای ریکاوری و استراحت صرف کردیم. غروب زیبایی از درون چادر قابل مشاهده بود.

کمی برف آب کردیم و مایعات نوش جان کردیم و با خوردن ماکارونی که آقای احمدی زحمت کشیده بود. شبی ماندگار را سپری کردیم. خواب خوب امشب صعود فردا را تضمین میکرد. اما در نیمه های شب باد شدیدی میوزید. هر چند گاهی از خواب بیدار میشدیم. البته من خوب خوابیدم اما آقای احمدی پریشان از شدت باد و کم خواب شده بودن.

شنبه ۱۷ اسفند ماه

ساعت ۴ صبح از خواب بیدار شدیم. شروع به آب کردن برف کردیم و چایی داغ نوش جان کردیم و مقداری صبحانه خوردیم. قرار شد که بریم صعود کنیم و دوباره شب به چادر برگردیم و استراحت کنیم. ساعت ۵:۳۰ صبح به راه زدیم. شیب زیر گردنه سه سنگ واقعا سخت بود اما خب سبکبار بودیم. وقتی روی گردنه رسیدیم گفتم اقا اولین قله صعود شد. به راستی که رسیدن به این گردنه در زمستان به قله محسوب میشود. رخ زیبای خطالراس ما را مدحوش خود کرده بود. دیواره های قله سه سنگ شرقی لرزه به تن ما مینداخت.

اول کمی دودل شدیم که اصلا ادامه بدیم یا نه؟؟؟ اصلا به قله میرسیم یا نه؟؟؟ اصلا زنده خواهیم ماند یا نه؟؟؟

ولی با عزم بیشتر و توکل کردن به خدای منان راهی سیاهرود شدیم. وقتی به سمت سیاهرود حرکت میکردیم. متوجه شکسته شدن برف در پهنا میشدیم. کمی ترسیدیم که نکند بهمین ما را بزند. چون نقاب های بلندی در عرض کوه کهون قرار داشت و اگر میشکستن اولین بهمین ما را نابود میکرد.

به همین دلیل کمی به سمت گرده سنگی که در چپ مسیر قرار داشت حرکت کردیم و با رعایت نکات ایمنی و فاصله مناسب به سمت پایین رفتیم. بالاخره به کف دشت رسیدیم و خیالمون راحت شد. از این موضوع هم اطمینان خاطر شدیم که موقع برگشت مسیر یخ خواهد زد و آفتابی نخواهد بود و مسیر برگشت بهمین نخواهد داشت.

از آب رودخانه آبی گوارا تهیه کردیم و رهسپار یال شمالی مخروط‌سُر شدیم. کمی که بالا رفتیم. رخ غربی دماوند نمایان شد. امسال برف خوبی یخچال‌ها را پوشانده است. یال به یال بالا میرفتیم. برف سفتی وجود داشت و از شانس ما امروز هوا نیمه ابری بود و تقریباً هوا سرد بود. از قبل مسیر را بر روی گوگل ارث ترسیم کرده بودم و دی ماه اخیر که به اینجا آمده بودیم تا نزدیکی قله اریم صعود کرده بودیم و میدانستم چکار باید کرد. نزدیک کرده اریم یال به

یک نیمچه هلالی دور میزد. اینبار قبل اینکه این هلال را بالا بریم به سمت چپ مسیر را کج کردیم و دقیقاً زیر گرده اریم قرار گرفتیم. با کمی تراورس به یال منتهی به گردنه تخت برفی میرسیدیم. برف زیادی زیر گرده اریم قرار نداشت اما باز هم با رعایت نکات ایمنی و کلنگ به دست و فاصله ای ایمن از این تراورس عبور کردیم.

دیگر به یال رسیده بودیم و ترسی نداشتیم. همچنان بالا میرفتیم. شیب تندی به واسطه برف زیاد ایجاد شده بود. شبی که نفس را درسینه حبس میکرد. کم کم به گردنه تخت برفی نزدیک میشدیم. اماروی گردنه نرفتیم. چرا که نقاب‌های بزرگی دقیقاً رسیدن به گردنه را تهدید میکرد. کمی که به رخ جنوبی مخروط‌سُر نزدیک شدیم قله را بالا رفتیم. و قله را صعود کرده و به سمت گردنه بین دوخواهران‌ها و مخروط‌سُر حرکت کردیم.

اینجا بهشت البرز مرکزی ایست. بهشتی که هر کوهنوردی آرزویش را دارد. سال‌ها کوهنوردی کردم‌ام که این بهشت را ببینم. خیلی دوست داشتم با تابلویی که شهریور امسال نصب کرده بودم عکس یادگاری داشته باشم. هوا عالی بود و شوق این را داشتم که بالاخره داریم صعود میکنیم. کوله‌ها را در قسمت امن گذاشتیم و کلنگ به دست راهی قله شدیم. گرده غربی قله هم در این فصل دشواری خاصی داشت. و حجم برف زیاد روی گرده و نقاب‌های بلند مسیر صعود را کمی سخت میکرد. بالاخره پس از گذر از این قسمت ساعت ۱۴:۲۰ به قله اول و قله دوم یعنی دوخواهران غربی ۱۴:۴۰ رسیدیم. بغض گلویم را گرفته بود و نمیدانستم چه بگویم. رخ زیبای دماوند را نگاه کنم یا تابلو قله و یا اشک‌های آقای احمدی را..

بالاخره بعد از چند سال موفق به صعود زمستانه قله شدم. زمان تنگ بود و باید سریع فرود میامدیم. عکس‌های یادگاری مان را گرفتیم و راهی پایین شدیم. با رسیدن به گردنه کوله‌هایمان را برداشته و به سمت سیاهرود از همان مسیر صعودی حرکت کردیم. وقتی به دشت رسیدیم آفتاب غروب کرده بود و ایستادن در این دشت واقعا صلاح نبود. این منطقه مقرر حیوانات وحشی چون گرگ، گراز، خرس و... بوده. دشت سیاهرود به یال سرداغ متصل میباشد. ما بین این دو تمام دره‌های مخوف با تنگه‌های سنگی میباشد. لذا زمستان در این منطقه کمپ زدن و یا تعداد کم بودن شاید خطراتی به دنبال داشته باشد. بدون توقف به سمت گردنه سه سنگ حرکت کردیم. اما خب بعد از ساعت‌ها کوهپیمایی بالا رفتن شیب زیر گردنه که حدود ۲۵۰ متر صعود میباشد سخت بود. ادامه دادیم و ساعت ۲۱:۳۰ به کنار چادر رسیدیم. شب را با خوردن شامی مفصل بعد صعود و نوشیدن چایی داغ سپری کردیم و فردا صبح با جمع کردن چادر به سمت نمارستاق حرکت کردیم.

این برنامه هم به سلامتی و موفقیت کامل به پایان رسید.

این موفقیت قطعاً با تلاش خودم و هم‌نوردم میسر شد. و این نکته را بگویم که این مسیر توان بالا میخواهد. چرا که هم مسافت پیمایش زیاد و فراز و فرود آن زیاد بوده و صبر و اسقامت بالا را طلب میکند.

آشنایی با منطقه و شناسایی یال‌های ایمن یکی از دلایل موفقیت تیم ما بوده.

نکات مهم:

۱- همان طور که گفته شد. این برنامه تمرین و تلاش بالا می‌خواهد. و اینطور نیست یهو تصمیم به صعود این قله گرفتیم. برای این برنامه ماه‌ها تلاش شده تا به موفقیت رسیده. و نقطه تمایز ما در صعود قله آشنایی کامل با منطقه و یال‌های ایمن بوده.

۲- مسیر تابستانه و زمستانه در بعضی از نقاط فرق داشت. به عنوان مثال در فصل تابستان از دشت لرا برای رسیدن به گردنه از کف دره پاکوب را ادامه میدادیم و به گردنه میرسیدیم. اما الان با حجم برف زیاد دره این میسر نبود و باید از یال‌های مجاور بالا رفته و به گردنه برسیم.

یا در دشت سیاه‌رود مسیر تابستانه آن داخل دره و تنگه سه سنگ میباشد ولی زمستان باید یال سمت راست دره را بالا رفت و در ادامه یا گردنه اریم را صعود کرده به گردنه تخت برفی رسید یا این گردنه را از سمت چپ تراورس کرد که ما این کار را انجام دادیم. به هر حال مسیریابی زمستانه در این صعود حرف اول و آخر را میزند.

۳- محل کمپ را در هر جایی که هست حتما با برف دیوارچین و یا بلوکچین کنید و حتما با **gps** پوینت آنرا بزنید که در هنگام برگشت اگر هوا مه آلود و یا خراب بود به مشکل برخوردید.

۴- آب گوارایی همیشه چه تابستان و چه زمستان داخل دشت لرا و سیاه‌رود وجود دارد.

۵- آنتن فقط روی قله خط‌الراس یافت میشود. و آن هم به دلیل وجود شهر بلده و روستای یال‌رود میباشد.

۶- با تحقیقی که روی این خط‌الراس انجام دادم. و با صحبت‌هایی که با پیشکسوتان کوهنوردی انجام دادم. این مسیر نخستین صعود زمستانی از مسیر شمالی و روستای نمارستاق بوده.

۷- حتما برای برنامه تیم پشتیبان داشته باشید. چرا که هر لحظه امکان دارد برای هر تیمی و هر نقطه ایی اتفاق بیفتد.

تجهیزات مورد استفاده در این برنامه

کفش دوپوش. چادر دوپوش. کاپشن پر. جوراب پر. کیسه خواب پر. زیر انداز کیسه خواب. شلوار گرتکس. شلوار بیس. لباس بیس اضافه. جوراب زمستانه. کاپشن گرتکس. دسکش گرتکس. دسکش بیس. عینک معمولی. عینک طوفان. کلاه گرم. کلاه کاسک. کلاه آفتابی. طناب انفرادی به طول ۳۰ متر. کرامپون. کلنگ. باتوم. بیل برف یک عدد. تسمه ۱۲۰ سانتی دو عدد. کارابین ۳ عدد. کوله سنگین. هدلایت. چراغ چادر. فلاکس چای یک عدد. کپسول و سرشعله گاز. ظروف آشپزی. دستگاه **gps** با دوجفت باطری اضافه. کرم ضد آفتاب. چاقو. کیسه برف. کیسه زباله

مواد غذایی برنامه:

یک وعده ماکارونی. یک وعده خوراک گوشت و سیب زمینی. سوپ و نودل. تن ماهی. نان به تعداد نیاز. میوه و تنقلات مقوی به مقدار نیاز
صبحانه هم (پنیر. کره و حلوا شکری).

قلل صعود شده در این برنامه:

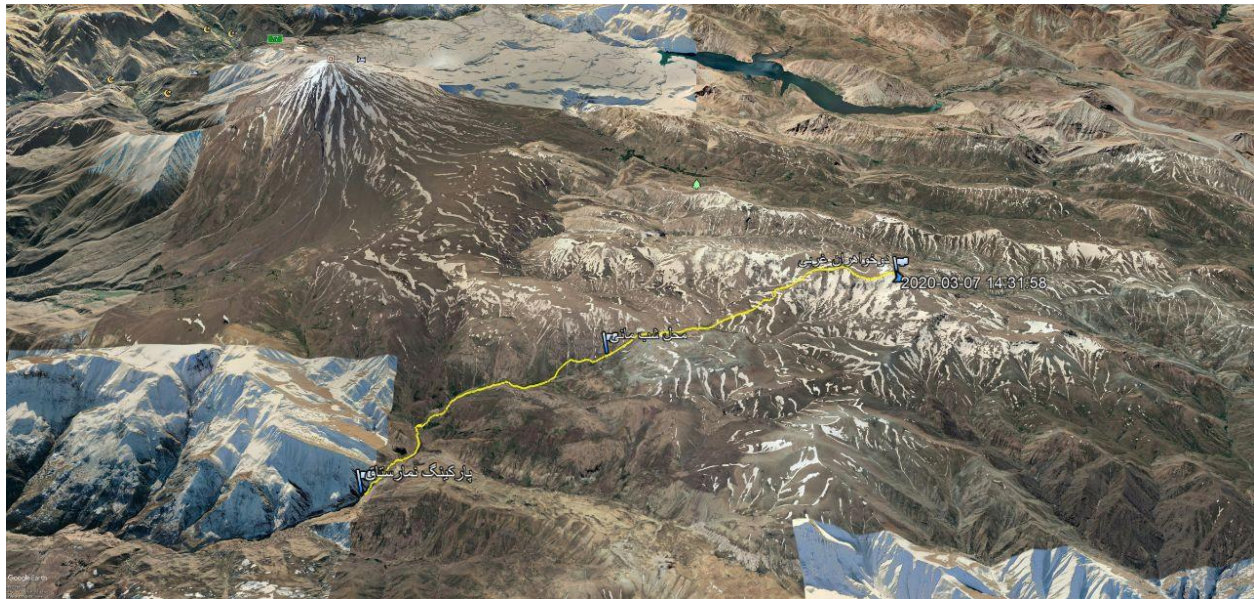
مخروط‌سر (۴۲۴۳ متر)

دوخواهران شرقی (۴۲۸۹ متر)

دوخواهران غربی (۴۳۱۰ متر)

ارتفاع دشت سیاهرود ۳۴۰۰ متر و گردنه سه سنگ ۳۶۵۰ متر بوده.

به امید صعودهای برتر و ایمن

البرز سفید پوش

مخروط‌سرو و دوخواهران‌ها

ناظر بزرگ

سه سنگ

در مسیر دشت سیاهرود

مخروط سمر

رخ شرقی آزادکوه

منطقه تخت سلیمان

